

رابطه ابعاد شخصیت و سازگاری زناشویی زوجین:

بررسی نقش واسطه‌ای سبکهای عشق

سکینه فتوحی^۱

عباس ابوالقاسمی^۲

پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۹/۹

دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۹/۶

چکیده

هدف پژوهش تعیین نقش واسطه‌ای سبکهای عشق در رابطه ابعاد شخصیتی و سازگاری زناشویی زوجین بود. روش پژوهش از نوع همبستگی به روش الگویابی معادلات ساختاری (SEM) بود. جامعه آماری این پژوهش را زوجین دارای مشکل تشکیل می‌دهند که به دادگاه خانواده شهر تبریز مراجعه کرده بودند. از این جامعه ۲۸۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب، و براساس ویژگیهای همچون سن و مدت ازدواج همتاسازی شدند؛ سپس از شرکت‌کنندگان خواسته شد مقیاس سازگاری زناشویی (DAS)، نسخه کوتاه پرسشنامه شخصیتی نئو (NEO) و پرسشنامه نگرش نسبت به عشق (LAS) را تکمیل کنند. برای آزمون الگوی فرضی پژوهش از روش تحلیل مسیر استفاده شد و تأثیرات غیر مستقیم از طریق آزمون بوت استراتپ نرم‌افزار AMOS برآورد شد. یافته‌های تحلیل نشان داد که روان‌نحوی به صورت منفی ($p < 0.01$) و برونگرایی، توافق، گشودگی و وظیفه‌شناسی به صورت مثبت ($p < 0.01$) سازگاری زناشویی را پیش‌بینی می‌کند. نتایج تحلیل مسیر نشان داد که سبکهای عشق دوستانه، شهوانی، منطقی، بازیگرانه و فدایکارانه می‌توانند هم به صورت جزئی و هم به طور کامل در رابطه ویژگیهای شخصیتی و سازگاری زناشویی نقش واسطه‌ای ایفا کنند. متغیرهایی همچون سبکهای عشق به سبب ماهیت پویا، قابل تغییر و آموزش‌پذیر خود قابل دستکاری و تعديل است؛ از این رو، تأیید نقش واسطه‌ای این فرایندها در الگوی پیشنهادی پژوهش، این نوید را می‌دهد که مشاوران حوزه ازدواج و خانواده به جای تمرکز صرف به عوامل ثابت در مداخلات خویش بر بهبود الگوهای ارتباطی و عشق‌ورزی زوجین تأکید کنند.

کلیدواژه‌ها: ابعاد شخصیت، سازگاری زناشویی، سبکهای عشق، ازدواج موفق.

مقدمه

خانواده کانون مهر، محبت و مبنای شکل‌گیری زندگی اجتماعی انسانها است. آنچه در خانواده و یگانگی زن و مرد نقش مهمی بر عهده دارد، سازگاری زناشویی^۱ است. مفهوم سازگاری زناشویی جایگاه برجسته‌ای را در مطالعه ارتباطات خانوادگی و زناشویی به خود اختصاص داده است (اسپانیر^۲، ۱۹۷۶). سازگاری زناشویی فرایندی است که با پیامدهای چندی همچون دشواری در درک تفاوت‌های جنسی، اضطراب شخصی و بین فردی، رضایت زناشویی و غیره همایند است (اسپانیر^۳، ۱۹۷۶). در این راستا، مفهوم سازگاری زناشویی، سازه‌ای چندبعدی است به طوری که در پژوهش‌های مختلفی، عوامل گوناگونی بر سازگاری زناشویی مؤثر شناسایی شده است که از جمله آنها می‌توان به عوامل زمینه‌ای - فردی، فرهنگی - اجتماعی و ویژگی‌های فردی اشاره کرد (احمدی، ۲۰۰۶).

متغیرهای شخصیتی^۴ از جمله عوامل مهمی است که بر سازگاری زناشویی زوجین تأثیر دارد. کاستا و مک کری^۵ (۱۹۹۲) به نقل از وکیلی عباسعلیو، (۱۳۹۳) ویژگی‌های شخصیتی را ابعاد تفاوت‌های فردی در الگوهای پایدار فکر، احساس و عمل تعریف می‌کنند. در این رابطه، نتایج یافته‌های محققان از جمله لو و کلونن^۶ (۲۰۰۵)، عباسی و رسول زاده (۱۳۸۸)، دونلان، کانگر و بیرانت^۷ (۲۰۰۴) نشانگر این است که ویژگی‌های شخصیتی، پیش‌بینی کننده‌های تجربی سازگاری زناشویی است. شاکریان و همکاران (۱۳۹۱) نیز در پژوهشی دریافتند که ویژگی‌های شخصیتی می‌تواند پیش‌بینی کننده معنی‌داری برای سازگاری زناشویی باشد. در پژوهشی محمدزاده، جمهري و برجاعي (۱۳۸۶) با عنوان «رابطه مشابهت و مکمل بودن در ابعاد اصلی شخصیتی زوجین با رضایتمندی زناشویی» به این نتیجه دست یافتند که مشابه بودن در توافق^۸ و بروونگرایی^۹ با رضایت زناشویی رابطه معناداری دارد. همچین بین مکمل بودن در عامل روان‌رنجوری^{۱۰} با رضایت زناشویی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. همچنین، نتایج پژوهش عسکری، حافظي و

1 - Marital Adjustment

2 - Spanier

3 - Personality Characteristics

4 - Costa & Mccrae

5 - Luo & Klohnen

6 - Donnellan, Conger & Bryant

7 - Agreeableness

8 - Extraversion

9 - Neuroticism

جمشیدی (۱۳۸۹) نشان داد که بین گشودگی^۱ و وظیفه شناسی^۲ با رضایت زناشویی رابطه معنی داری وجود ندارد، ولی بین روان رنجوری، بروونگرایی و توافق با رضایت زناشویی رابطه معنی داری وجود دارد و از بین عوامل شخصیتی، متغیرهای توافق و بروونگرایی، رضایت زناشویی را پیش‌بینی می‌کند. شاکریان (۱۳۹۰) در پژوهش دیگری نیز نشان داد که ویژگیهای شخصیتی بروونگرایی، توافق، وظیفه‌شناسی و روان آزرده رنجوری می‌تواند سازگاری زناشویی را پیش‌بینی کند. هم‌چنین در پژوهش کلاستون، اورورک، اسمیت و دلونگیس^۳ (۲۰۱۱)، صفت شخصیتی بروونگرایی با رضایت زناشویی نسبت به دیگر عوامل شخصیتی ارتباط بیشتری داشت. علاوه بر این، رزاقی و همکاران (۱۳۹۰)، در مطالعه خود نشان دادند که دو عامل وظیفه‌شناسی (به طور مثبت) و روان رنجوری (به طور منفی) رضایت زناشویی را پیش‌بینی می‌کند. در پژوهشی دیگر، امیری و همکاران (۲۰۱۱) به این نتیجه دست یافته‌اند که صفت روان رنجوری، با رضایت زناشویی رابطه منفی و معنی‌داری دارد در حالی که چهار عامل دیگر (برونگرایی، وظیفه‌شناسی، گشودگی و توافق) با رضایت زناشویی رابطه مثبت و معنی‌داری داشت. هم‌چنین میرفلاحی و همکاران (۲۰۱۵) در مطالعه‌ای با عنوان «ارتباط بین ویژگیهای شخصیتی و رضایت زناشویی» ارتباط منفی معنی‌داری بین ویژگی شخصیتی روان رنجوری و رضایت زناشویی گزارش کردند. هم‌چنین در این مطالعه بین ویژگی شخصیتی بروونگرایی با سازگاری زناشویی ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود داشت. این یافته‌ها در پژوهش رزاقی و همکاران (۱۳۹۰) نیز به دست آمده بود.

از طرفی، یکی از مسائل و دغدغه‌های اصلی پژوهشگران، موضوع تأثیر احتمالی متغیرهای واسطه‌ای در رابطه بین دو یا چند متغیر روانشناختی دیگر است. در این میان، بررسی مختصراً نظریه‌ها و الگوهای حوزه زناشویی روشن‌کننده این مهم است که عوامل مختلفی بر پایداری و ناپایداری روابط زناشویی مؤثر است؛ لذا براساس مرور ادبیات مربوط به سازگاری زناشویی و ویژگیهای شخصیتی یک الگوی مفهومی استنباط می‌شود که فرض می‌کند رابطه ویژگیهای شخصیتی و سازگاری زناشویی به احتمال زیادی توسط متغیرهای دیگری همچون سبکهای عشق‌ورزی، میانجی‌گری می‌شود (وايت^۴، ۲۰۰۳). عشق و سبکهای عشق‌ورزی عامل مؤثری بر

1 - Openness To Experience

2 - Conscientiousness

3 - Claxton, O'rourke, Smith & Delongis

4 - White

کیفیت کلی روابط زناشویی است (لوین، کریستینا و هی^۱، ۲۰۰۶). در این زمینه، یکی از مهمترین و مورد توجه‌ترین نظریه‌هایی که به تبیین انواع عشق می‌پردازد، نظریه شش بعدی «الی^۲» است (نتو^۳، ۲۰۰۷) که عبارت است از: سبک عشق رمانیک^۴ (میل فیزیکی شدید به معشوق)، عشق بازیگرانه^۵ (رابطه عاشقانه به عنوان تفریح)، عشق دوستانه^۶ (رشد آهسته و صمیمیتی لذت‌بخش در روابط)، عشق شهوانی^۷ (حالت شدید هیجانی همراه با حسادت)، عشق منطقی^۸ (عشق براساس نیازهای شخص و همخوان با سن، شخصیت و دین) و عشق فدایکارانه^۹ (عشق غیر شرطی، مراقبت از معشوق و فدایکردن خود) (کرامر، کولینز و سینگلتون - جکسون^{۱۰}؛ کونکل و بورلسون^{۱۱}، ۲۰۰۳). سبکهای عشق‌ورزی به این اشاره دارد که چگونه افراد، عشق را تعریف، یا چگونه عشق‌ورزی می‌کنند (هندریک^{۱۲} و هندریک، ۱۹۸۹). افراد برای عشق‌ورزیدن نسبت به همسر خود از سبک و روش خاصی استفاده می‌کنند و این سبک تحت تأثیر ارتباط متقابل و مداوم بین زن و شوهر، ویژگیهای شخصیتی و تعبیری است که زوجین از محیط زندگی خود دارند (صادقی و همکاران، ۱۳۹۲). نتایج پژوهشها حاکی از روابط قوی بین سبکهای عشق با سازگاری زناشویی و ویژگیهای شخصیتی است (محمدی و حافظ الكتاب، ۱۳۸۹؛ آوریک، کمپ و اینگلن، ۲۰۰۷، به نقل از مشاک، ۱۳۸۸؛ دیویس، ۱۹۹۶). در این رابطه، یوسفی و همکاران (۱۳۹۰) در مطالعه‌ای نشان دادند که سبکهای عشق‌ورزی دوستانه، رومانتیک و واقعگرایانه با رضایت، انسجام و توافق زناشویی رابطه مثبت و سبکهای عشق‌ورزی شهوانی، بازیگرانه و فدایکارانه با رضایت، انسجام و توافق زناشویی رابطه منفی دارد. در پژوهش احمد اوغلو، اسومی و چامورو - پرموزیک^{۱۳} (۲۰۱۰)، بین صفت شخصیتی وظیفه‌شناسی با سه عامل صمیمیت، تعهد و شور و شوق در رابطه زناشویی ارتباط مثبتی وجود داشت. در همین راستا، کمپل و کافمن^{۱۴} (۲۰۱۵)، در پژوهشی که

1 - Levin, Krystyna, & Hee

2 - Lee

3 - Neto

4 - Eros

5 - Ludus

6 - Storge

7 - Mania

8 - Pragma

9 - Agape

10 - Cramer, Collins & Singleton- Jackson

11 - Kunkel & Burleson

12 - Hendrick

13 - Ahmetoglu, Swami & Chamorro-Premuzic

14 - Campbell & Kaufman

انجام دادند به این نتیجه دست یافتند که صفات شخصیتی توافق با عوامل صمیمیت، تعهد و شور عشق مرتبط است و صفت وظیفه‌شناسی به طور مثبت با صمیمیت و تعهد ارتباط دارد. هم‌چنین در این پژوهش، صفت گشودگی با صمیمیت و شوق عشق (در مردان) به طور قابل توجهی مرتبط بود. عبدی و گلزاری (۱۳۸۹) نیز در پژوهشی گزارش کردند که بین نمره کلی مقیاس شخصیت نتو^۱ (NEO) و نمره کلی مقیاس عشق^۲ (LAS) همبستگی وجود دارد. هم‌چنین دیویس^۳ (۱۹۹۶) در در مطالعه‌ای به این نتیجه دست یافت که سبک عشق بازیگرانه رابطه معنی دار مثبتی با بروونگرایی و روانپریشی^۴؛ سبک شهوانی رابطه معنی دار مثبتی با روانرنجوری؛ سبک عشق منطقی رابطه معنی داری با روانرنجوری؛ سبک عشق رومانتیک رابطه معنی دار مثبتی با بروونگرایی و سبکهای دوستانه و فداکارانه رابطه معنی دار منفی با روانپریشی دارد. هم‌چنین نتایج پژوهش ایگبو^۵ و همکاران (۲۰۱۵)، نشان می‌دهد که بین صفات شخصیتی و مدت ازدواج با حل تعارض زوجین رابطه معنی داری هست.

در این میان، پدیده ازدواج و سازگاری زناشویی زوجین تحت تأثیر تحولات ساختاری و ارزشی جوامع قرار دارد و نفوذ ارزش‌های ناهمانگ اجتماعی، جامعه را با چالش‌هایی در این زمینه رو به رو می‌کند. با توجه به اینکه مقوله پایداری ازدواج و سازگاری زناشویی تأمین‌کننده بهداشت روانی خانواده و در نتیجه بهداشت روانی جامعه است (بنی جمالی و همکاران، ۱۳۸۳)، شناسایی عواملی که بر سازگاری زناشویی زوجین مؤثر است، هم از لحاظ نظری و هم از نظر بالینی حائز اهمیت فراوانی است؛ چرا که فهم بیشتر ما از فرایندهای زمینه‌ساز روانشناختی و عوامل پیش‌بینی کننده سازگاری زناشویی می‌تواند به درک بهتر ما از این پدیده منجر شود به طوری که با شناسایی عوامل ایجاد‌کننده و تداوم بخش هر اختلال می‌توان آن را به صورت مؤثر و کارآمد پیش‌بینی و کنترل کرد (محمدزاده گان، ۱۳۹۳)؛ لذا با در نظر گرفتن این مطالب، پژوهش با هدف تعیین نقش واسطه‌ای سبکهای عشق در رابطه بین ابعاد شخصیتی و سازگاری زناشویی زوجین انجام گرفت.

1 - Revised Neo Personality Inventory

2 - Love Attitudes Scale

3 - Davies

4 - Psychoticism

5 - Igbo

روش شناسی پژوهش

طرح پژوهش از نوع مطالعات همبستگی به روش الگویابی معادلات ساختاری^۱ (SEM) است. جامعه آماری پژوهش را تمام زوجین با مشکل سازگاری تشکیل می‌دادند که به مراکز مشاوره و درمانگاه‌های روانشناسی شهر تبریز مراجعه کرده بودند. از این جامعه ۳۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس (حجم نمونه مناسب برای الگویابی معادلات ساختاری) انتخاب و براساس ویژگیهای جمعیت شناختی مانند سن و طول ازدواج همتاسازی شدند. شرایط ورود آزمودنیها به مطالعه این بود که سن آنها در محدوده بین ۲۰ تا ۵۰ سال، و حداقل دو سال از ازدواج آنها گذشته باشد؛ بدین ترتیب، پس از جمع آوری اطلاعات، ابتدا داده‌ها در برنامه SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و سپس برای آزمون الگوی فرضی پژوهش از روش الگویابی معادلات ساختاری (تحلیل مسیر) استفاده شد و تأثیرات غیر مستقیم از طریق آزمون بوت استرال نرم افزار AMOS براورد شد. شایان ذکر است که ۲۰ پرسشنامه، که به طور ناقص تکمیل شده بود و یا آزمودنیها به دلایل مختلف، دقت کافی در پاسخگویی نداشتند، حذف شد و تحلیل در مورد ۲۸۰ نفر صورت گرفت.

مقیاس سازگاری زناشویی^۲ اسپانیر (DAS): این مقیاس شامل ۳۲ سؤال است که برای ارزیابی کیفیت زناشویی از نظر زن و شوهر به کار می‌رود. این مقیاس توسط اسپانیر (۱۹۷۶) تهیه شده است. نمره کلی این مقیاس از صفر تا صد و پنجاه و براςاس طیف لیکرت است. برای افزایش اعتبار این مقیاس تعدادی از سؤالات به صورت مثبت و تعدادی نیز به صورت منفی طراحی شده است. افرادی که نمره آنها ۱۰۱ و کمتر از آن باشد، مشکل دارند و ناسازگار تلقی می‌شوند. اسپانیر (۱۹۷۶) اعتبار و روایی این مقیاس را در سطح نمره کلی ۰/۹۶ و برای مقیاسهای فرعی رضایتمندی دونفر^۳ (۰/۹۴)، توافق دو نفر^۴ (۰/۹۰)، همبستگی دو نفره^۵ (۰/۸۶)، و ابراز محبت و عواطف در روابط دو نفر^۶ (۰/۷۳) گزارش کرده است. ملازاده (۱۳۸۳) در پژوهشی ضریب بازآزمایی این مقیاس را ۰/۸۶ و آلفای کرونباخ آن را ۰/۸۹ عنوان کرده است. همچنین روایی هم‌مان این مقیاس، با پرسشنامه سازگاری زناشویی، لاک والاس، ۰/۹۰ گزارش شده است.

1 - Structural Equation Model

1 Structural Equation Modelling 2 - Dyadic Adjustment Scale

3 - Dyadic Satisfaction

4 - Dyadic Consensus

5 - Dyadic Cohesion

6 - Affection Expression

(ملازاده، ۱۳۸۳).

پرسشنامه پنج عاملی شخصیتی نئو فرم کوتاه^۱ (NEO-FFI-60): کاستا و مک کری فرم کوتاه پرسشنامه پنج عاملی را برای سنجش پنج عامل اصلی شخصیت طراحی کردند. این پرسشنامه ۶۰ ماده دارد و صرفاً پنج عامل اصلی شخصیت را در طیف لیکرت ۵ درجه‌ای (از کاملاً مخالف تا کاملاً موافق) می‌سنجد. کاستا و مک کری نشان دادند که همبستگی بین فرم کوتاه و فرم بلند از ۰/۷۵ برای وظیفه‌شناسی تا ۰/۸۹ برای روان‌رنجوری متغیر است. روایی همگرا و افتراقی نشان داد که فرم کوتاه، پنج عامل اصلی شخصیت را با دقت کمتری نسبت به فرم بلند می‌سنجد. اعتبار بازآزمایی هم در دامنه‌ای بین ۰/۸۶ تا ۰/۹۰ قرار داشت (کاستا و مک کری، ۱۹۸۹ به نقل از گروسوی فرشی، ۱۳۸۰). انسی و همکاران با استفاده از روش آلفای کرونباخ نشان دادند که ویژگیهای وظیفه‌شناسی و روان‌رنجوری به ترتیب آلفای ۰/۸۳ و ۰/۸۰ و ویژگیهای موافق بودن و بروونگرایی به ترتیب آلفای ۰/۶۰ و ۰/۵۸ داشت؛ اما ویژگی گشودگی فاقد همسانی درونی قابل قبولی بود (۰/۳۹). به علاوه در بررسی روایی همزمان مشاهده شد که ضریب همبستگی روان‌رنجوری و بروونگرایی در پرسشنامه نئو با روان‌رنجوری و بروونگرایی در پرسشنامه آیزنک به ترتیب معادل ۰/۶۸ و ۰/۴۷ بود (انسی و همکاران، ۱۳۹۰).

پرسشنامه نگرش نسبت به عشق^۲ (LAS): مقیاس ۲۴ گویه‌ای نگرش نسبت به عشق توسط هندریک، دیک^۳ و هندریک (۱۹۹۸) بر پایه نظریه جان لی از عشق ساخته شده است و به صورت طیف لیکرت ۴ گزینه‌ای از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۴ (کاملاً موافق) نمره گذاری می‌شود و نگرش نسبت به عشق را در شش بعد شامل عشق رمانیک، بازیگرانه، دوستانه، شهوانی، منطقی و فداکارانه اندازه‌گیری می‌کند. ساختار عاملی این مقیاس در جامعه ایرانی توسط بیات (۱۳۸۷) بررسی و ۶ عامل آن تأیید شده است. مقدار آلفای کرونباخ نیز برای ابعاد عشق رمانیک (۰/۷۷)، بازیگرانه (۰/۰)، دوستانه (۰/۶۶)، شهوانی (۰/۷۰)، منطقی (۰/۶۷) و برای عشق فداکارانه (۰/۶۹) گزارش شده است (بیات، ۱۳۸۷).

برای گردآوری اطلاعات مورد نیاز به مراکز مشاوره و درمانگاه‌های روان‌شناسی شهر تبریز مراجعه شد و با کسب رضایت مسئولان مراکز و مراجعه کنندگان و همچنین با شرح و توضیح

اهداف و روند پژوهش، پرسشنامه‌ها برای تکمیل در اختیار آنان قرار گرفت. زوجین شرکت‌کننده در پژوهش افرادی بودند که به دلیل مشکلات ناسازگاری زوجی به مراکز مشاوره مراجعه کرده بودند. پرسشنامه‌های پژوهش توسط هر دو زوج مراجعه کننده تکمیل شد. برای رعایت نکات اخلاق پژوهشی، ابتدا برگه رضایت‌نامه مربوط به طرح از نظر علمی و اخلاقی در زمان اجرا در بین شرکت‌کنندگان توزیع شد تا مشارکت کنندگان در صورت تمایل به شرکت در پژوهش و اعلام رضایت آن را تکمیل کنند. در این فرم ضمن اشاره به مقوله رازداری درباره مسائل شرکت‌کنندگان تصریح شده بود که زوجین این حق و اختیار را دارند که در هر مرحله از پژوهش براساس میل و اختیار کامل به همکاری خود با پژوهشگر پایان دهند.

یافته‌ها

در این پژوهش نقش واسطه سبکهای عشق در رابطه بین ابعاد شخصیتی و سازگاری زناشویی زوجین در ۲۸۰ زوج دارای مشکل زناشویی مورد بررسی قرار گرفت. میانگین سنی مردان $5/63 \pm 31/100$ و میانگین سنی زنان $5/53 \pm 5/82 \pm 30/82$ سال بود. از نظر میزان تحصیلات $19/6$ درصد مردان دارای تحصیلات زیر دیپلم، $6/8$ درصد راهنمایی، $5/4$ درصد دیپلم، $10/7$ درصد کارشناسی، $7/5$ درصد ارشد بودند، هم‌چنین $22/9$ درصد زنان دارای تحصیلات زیر دیپلم، $13/6$ درصد راهنمایی، $8/9$ درصد دیپلم و $4/6$ درصد کارشناسی بودند که در نمونه زنان تحصیلات ارشد وجود نداشت. از نظر طول مدت ازدواج نیز $37/9$ درصد زوجین با طول مدت ازدواج دو سال، $19/3$ درصد با طول مدت ۲ تا ۵ سال، $19/3$ درصد دیگر با طول مدت ۵ تا ۱۰ سال و $23/6$ درصد با طول مدت ازدواج ۱۰ سال و بیشتر بودند. در ادامه، جدول ۱، یافته‌های مربوط به میانگین و انحراف معیار متغیرهای مورد مطالعه را در میان زوجین نشان می‌دهد.

جدول ۱: شاخصهای مرکزی و برآکنده‌ی ویژگیهای شخصیتی، سبکهای عشق و سازگاری زناشویی ($n=280$)

متغیر ها	مردان	زنان	کل
	میانگین \pm انحراف معیار	میانگین \pm انحراف معیار	میانگین \pm انحراف معیار
روان رنجوری	۲۵/۰۴ \pm ۶/۴۱	۲۴/۲۳ \pm ۶/۲۳	۲۴/۶۴ \pm ۶/۳
برونگرایی	۲۱/۳۴ \pm ۵/۲۲	۲۳/۸۸ \pm ۵/۱۶	۲۲/۳۶ \pm ۵/۲
گشودگی	۲۵/۲۹ \pm ۴/۰۶	۲۵/۷۸ \pm ۴/۰۵	۲۵/۵۴ \pm ۴/۰
توافق	۲۶/۳۷ \pm ۴/۲۶	۲۶/۹۴ \pm ۴/۱۵	۲۶/۶۵ \pm ۴/۲
وظیفه شناسی	۲۱/۸۱ \pm ۴/۲۰	۲۳/۰۱ \pm ۳/۶۷	۲۲/۴۱ \pm ۳/۹
عشق رمانیک	۱۱/۴۲ \pm ۲/۱۰	۱۲/۱۲ \pm ۲/۳۸	۱۱/۷۷ \pm ۲/۲
عشق بازیگرانه	۱۰/۴۱ \pm ۲/۹۱	۱۰/۴۴ \pm ۲/۸۸	۱۰/۴۲ \pm ۲/۸
عشق دوستانه	۱۱/۱۹ \pm ۲/۱۶	۱۱/۷۵ \pm ۲/۲۷	۱۱/۴۷ \pm ۲/۲
عشق شهوانی	۱۱/۲۶ \pm ۳/۰۵	۱۰/۷۴ \pm ۲/۹۸	۱۱/۰۰ \pm ۳/۰
عشق منطقی	۹/۳۱ \pm ۴/۵۳	۱۰/۹۵ \pm ۴/۰۴	۱۰/۱۳ \pm ۴/۳
عشق فدکارانه	۱۰/۴۵ \pm ۳/۷۵	۱۰/۲۲ \pm ۳/۶۱	۱۰/۳۴ \pm ۳/۶
سازگاری زناشویی	۸۸/۳۴ \pm ۱۰/۳۹	۹۵/۴۸ \pm ۱۴/۱۳	۹۱/۹۱ \pm ۱۲/۸

در جدول ۲، ضرایب همبستگی بین ویژگیهای شخصیتی، سبکهای عشق و سازگاری زناشویی گزارش شده است. همان طور که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد، بیشتر ضرایب همبستگی بین ویژگیهای شخصیتی، سبکهای عشق و سازگاری زناشویی در سطوح $p < 0.01$ و $p < 0.05$ معنی‌دار است.

جدول ۲: ضرایب همبستگی و یوگیهای شخصیتی، سبکهای عشق و سازگاری زناشویی

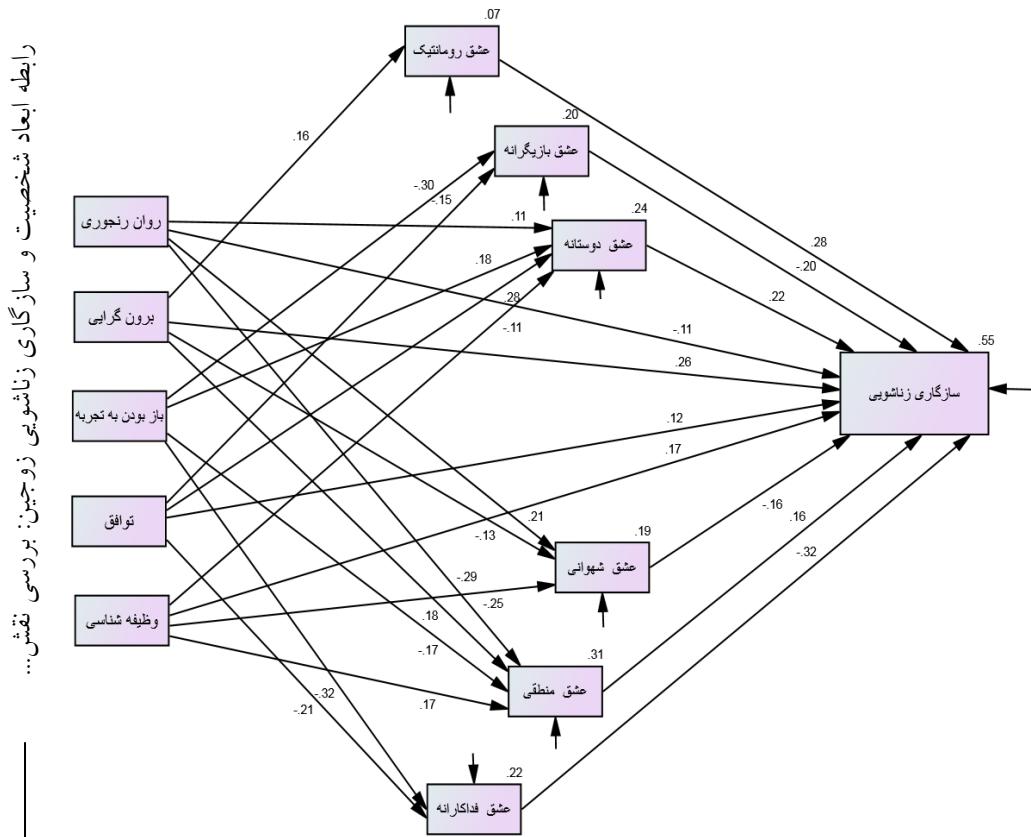
ردیف	متغیرها	ردیف	متغیرها
۱	روان رنجوری	۱	
۲	برونگابی	۱	-۰/۳۰۲***
۳	گشودگی	۱	-۰/۲۲۲***
۴	توافق	۱	-۰/۲۸۸***
۵	وظینه شناسی	۱	-۰/۲۷۲***
۶	عشق رمانیک	۱	-۰/۱۴۴*
۷	عشق بازیگرانه	۱	-۰/۲۲۶***
۸	عشق دوستانه	۱	-۰/۲۳۰***
۹	عشق شهوانی	۱	-۰/۲۲۷***
۱۰	عشق منطقی	۱	-۰/۴۳۲***
۱۱	عشق فدایکارانه	۱	-۰/۰۹۲*
۱۲	سازگاری زناشویی	۱	-۰/۲۶۵***

**p<0/01, *p<0/05

جدول ۳ شاخصهای برازنده‌گی الگوی پیشنهادی و الگوی اصلاح شده را نشان می‌دهد. با توجه به نتایج جدول ۳ شاخصهای برازش الگوی پیشنهادی حاکی از برازش ضعیف الگوی پیشنهادی یا فرضی است و نشان می‌دهد که الگوی پیشنهادی به اصلاح نیاز دارد. از این رو برای بهبود الگو، چهار اصلاح به پیشنهاد نرم افزار Amos روی الگو انجام شد؛ به این ترتیب که مسیر خطاهای اضافه شده بین متغیرهایی قرار داده شد که ضرایب همبستگی بین آنها زیاد بود. این مسیرها شامل همبسته کردن مسیر بین سبکهای عشق رمانیک به بازیگرانه، رمانیک به دوستانه، بازیگرانه و شهوانی به عشق منطقی بود. بنابراین، بعد از اعمال تغییرات، دوباره الگو مورد آزمون قرار گرفت. نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که شاخصهای برازنده‌گی حاکی از برازش مطلوب الگوی اصلاح شده است.

جدول ۳: شاخصهای برازش الگوی پیشنهادی و الگوی اصلاح شده

p	RMSEA	NFI	CFI	AGFI	GFI	X2/df	df	X2	شاخصها
0/0001	0/141	0/92	0/93	0/73	0/96	6/5	11	71/6	الگوی پیشنهادی اولیه
0/209	0/037	0/99	0/99	0/94	0/99	1/38	7	9/65	الگوی اصلاح شده نهایی

شکل ۱: الگوی اصلاح شده نهایی نقش واسطه‌ای سبک‌های عشق در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری زناشویی

همان طور که شکل ۱ نشان می‌دهد، مسیر مستقیم روان‌رنجوری به سبک عشق شهوانی ($\beta=.0/21$, $P=.0/0001$) و منطقی ($\beta=.0/21$, $P=.0/0001$)؛ مسیر مستقیم برونگرایی به سبک عشق رومانتیک ($\beta=.0/12$, $P=.0/026$)، شهوانی ($\beta=.0/16$, $P=.0/026$)، منطقی ($\beta=.0/13$, $P=.0/001$) و منطقی ($\beta=.0/18$, $P=.0/001$)؛ مسیر مستقیم گشودگی به سبک عشق بازیگرانه ($\beta=-.0/29$, $P=.0/0001$)، دوستانه ($\beta=-.0/29$, $P=.0/0001$)، عشق منطقی ($\beta=-.0/29$, $P=.0/0001$) و فداکارانه ($\beta=-.0/17$, $P=.0/002$)؛ مسیر مستقیم توافق به سبک عشق بازیگرانه ($\beta=-.0/15$, $P=.0/011$)، دوستانه ($\beta=-.0/15$, $P=.0/0001$) و فداکارانه ($\beta=-.0/20$, $P=.0/0001$)؛ مسیر مستقیم وظیفه شناسی به سبک عشق دوستانه ($\beta=-.0/27$, $P=.0/0001$) و فداکارانه ($\beta=-.0/27$, $P=.0/0001$)؛

شهوانی ($\beta = -0.11$, $P = 0.043$)، شهوانی ($\beta = -0.17$, $P = 0.001$) و منطقی ($\beta = -0.24$, $P = 0.001$) از نظر آماری معنی دار است. هم‌چنین مسیرهای مستقیم سبکهای عشق رمانیک، بازیگرانه، دوستانه، شهوانی، فداکارانه ($P = 0.001$) و منطقی ($P = 0.002$) به سازگاری زناشویی از نظر آماری معنی دار است.

مطابق با شکل ۱ و جدول ۴ مسیرهای مستقیم (بدون میانجی) از تمام ویژگیهای شخصیتی شامل روان‌نじوری ($P = 0.001$, $\beta = -0.20$), برونقراطی ($P = 0.001$, $\beta = 0.31$), گشودگی ($P = 0.001$, $\beta = 0.21$), توافق ($P = 0.001$, $\beta = 0.26$) و وظیفه‌شناسی ($P = 0.001$, $\beta = 0.21$) به سازگاری زناشویی از نظر آماری معنی دار است. هم‌چنین با توجه به نتایج جدول ۴، مسیرهای مستقیم (با میانجی) از روان‌نじوری ($P = 0.014$, $\beta = -0.11$), برونقراطی ($P = 0.001$, $\beta = 0.26$), توافق ($P = 0.013$, $\beta = 0.12$) و وظیفه‌شناسی ($P = 0.001$, $\beta = 0.17$) به سازگاری زناشویی با در نظر گرفتن متغیرهای واسطه‌ای نیز از نظر آماری معنی دار است و آن را پیش‌بینی می‌کند؛ ولی مسیر مستقیم (با میانجی) از ویژگی شخصیتی گشودگی ($P = 0.06$, $\beta = 0.187$), به سازگاری زناشویی با در نظر گرفتن متغیرهای واسطه‌ای از نظر آماری معنی دار نیست. مبتنی بر مسیرهای علی به دست آمده به منظور آزمون روابط واسطه‌ای الگوی ساختاری از آزمون بوت استرالی نرم افزار AMOS استفاده شد که نتایج آن در جدول ۴ درج شده است. برای آزمون بوت استرالی فاصله اطمینان ۰/۹۵ و تعداد نمونه گیری دوباره بوت استرالی، ۱۰۰۰ نفر در نظر گرفته شد. برای پرهیز از پیچیدگی و طولانی شدن جدول ۳، فقط مسیرهای واسطه‌ای معنی دار نشان داده شده و سایر مسیرهای واسطه‌ای غیر معنی دار از جدول حذف شده است.

چنانکه در جدول ۴ ملاحظه می‌شود، ویژگی شخصیتی روان‌نじوری از طریق سبک دوستانه به صورت مثبت ($P = 0.031$, $\beta = 0.026$) و از طریق سبکهای عشق شهوانی ($P = 0.029$, $\beta = -0.024$) و منطقی ($P = 0.036$, $\beta = -0.024$) به صورت معکوس سازگاری زناشویی را پیش‌بینی می‌کند. ویژگی شخصیتی برونقراطی تنها از طریق سبک عشق منطقی به صورت مثبت ($P = 0.041$, $\beta = 0.018$) سازگاری زناشویی را پیش‌بینی می‌کند. ویژگی گشودگی از طریق سبکهای عشق بازیگرانه ($P = 0.039$, $\beta = 0.024$) و دوستانه ($P = 0.038$, $\beta = 0.024$) به صورت مثبت و از طریق سبک عشق فداکارانه ($P = 0.003$, $\beta = -0.054$) به صورت معکوس سازگاری زناشویی را پیش‌بینی می‌کند. ویژگی شخصیتی توافق از طریق سبک عشق دوستانه ($P = 0.002$, $\beta = 0.061$) و فداکارانه ($P = 0.021$, $\beta = 0.043$) به صورت مثبت سازگاری زناشویی را پیش‌بینی

می کند. همچنین ویژگی شخصیتی وظیفه شناسی از طریق سبک عشق دوستانه ($P=0.013$)
 $\beta=-0.024$ به صورت معکوس و از طریق سبکهای عشق شهوانی ($P=0.005$, $\beta=0.033$) و
 منطقی ($P=0.049$, $\beta=0.018$) به صورت مثبت سازگاری زناشویی را پیش بینی می کند.

جدول ۴: مسیرهای مستقیم بدون میانجی، با میانجی و نتایج آزمون بوت استراپ برای مسیرهای واسطه ای و
 میزان میانجی گری سبکهای عشق (نموده گیری دوباره ۱۰۰۰، سطح اطمینان ۹۵٪)

مسیرهای واسطه ای	مسیر مستقیم بدون میانجی	مسیر مستقیم با میانجی	مسیر مستقیم غیرمستقیم	میزان میانجی گری
روان رنجوری - عشق دوستانه - سازگاری زناشویی	-0.20 (0.0001)	-0.11 (0.014)	0.26 (0.031)	جزئی ^۱
روان رنجوری - عشق شهوانی - سازگاری زناشویی	-0.20 (0.0001)	-0.11 (0.014)	-0.24 (0.029)	جزئی
روان رنجوری - عشق منطقی - سازگاری زناشویی	-0.20 (0.0001)	-0.11 (0.014)	-0.36 (0.002)	جزئی
برونگرایی - عشق منطقی - سازگاری زناشویی	0.21 (0.0001)	0.21 (0.0001)	0.18 (0.041)	جزئی
گشودگی - عشق بازیگرانه - سازگاری زناشویی	0.21 (0.0001)	0.06 (0.187)	0.24 (0.039)	کامل ^۲
گشودگی - عشق دوستانه - سازگاری زناشویی	0.21 (0.0001)	0.06 (0.187)	0.38 (0.006)	کامل
گشودگی - عشق فدایکارانه - سازگاری زناشویی	0.21 (0.0001)	0.06 (0.187)	-0.54 (0.003)	کامل
توافق - عشق دوستانه - سازگاری زناشویی	0.26 (0.0001)	0.12 (0.013)	0.61 (0.002)	جزئی
توافق - عشق فدایکارانه - سازگاری زناشویی	0.26 (0.0001)	0.12 (0.013)	0.43 (0.021)	جزئی
وظیفه شناسی - عشق دوستانه - سازگاری زناشویی	0.21 (0.0001)	0.17 (0.0001)	-0.24 (0.013)	جزئی
وظیفه شناسی - عشق شهوانی - سازگاری زناشویی	0.21 (0.0001)	0.17 (0.0001)	0.33 (0.005)	جزئی
وظیفه شناسی - عشق منطقی - سازگاری زناشویی	0.21 (0.0001)	0.17 (0.0001)	0.18 (0.049)	جزئی

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش تعیین نقش واسطه ای سبکهای عشق در رابطه بین ابعاد شخصیتی و سازگاری زناشویی زوجین بود. نتایج پژوهش نشان داد که بدون در نظر گرفتن متغیرهای واسطه ای، رابطه مستقیم بین ویژگی شخصیتی روان رنجوری با سازگاری زناشویی منفی معنادار و رابطه مستقیم بین ویژگیهای برونگرایی، گشودگی، توافق و وظیفه شناسی با سازگاری زناشویی مثبت معنادار بود. این نتایج با یافته های میرفلحی و همکاران (۲۰۱۵)، لو و کلونن (۲۰۰۵)، عباسی و رسولزاده

(۱۳۸۸)، شاکریان و همکاران (۱۳۹۱)، شاکریان (۱۳۹۰)، عسگری و همکاران (۱۳۸۹) و رزاقی و همکاران (۱۳۹۰)، همسو است. این پژوهشگران در تحقیقات خود عنوان کرده‌اند که ویژگیهای شخصیتی پیش‌بینی کننده تجربی سازگاری زناشویی است؛ با وجود این نتایج این پژوهش در زمینه رابطه ویژگی وظیفه‌شناسی با سازگاری زناشویی یا یافته عسگری و همکاران (۱۳۸۹) و همچنین در مورد رابطه گشودگی و سازگاری زناشویی با یافته شاکریان (۱۳۹۰) و عسگری و همکاران (۱۳۸۹) ناهمسو است. در تبیین این یافته‌ها می‌توان عنوان کرد که زوجهایی با ویژگیهای روان‌نじوری عواطف منفی دارند و به تکانشگری^۱ و آسیب‌پذیری تمایل بیشتری دارند؛ بنابراین، این ویژگی، سطح سازگاری زوجین را تحت تأثیر قرار می‌دهد (کاگلین، هوستون و هاوتس^۲، ۲۰۰۰؛ شاکریان، ۱۳۹۰). هم‌چنین ویژگیهایی مانند بروونگرایی، گشودگی، توافق و وظیفه‌شناسی که دارای خصوصیاتی مانند سرزندگی، اجتماعی بودن، نوع‌عدوستی و ثبات و پایداری ازدواج است در رضایت زناشویی و سازگاری زوجین نقش مهمی دارد و می‌تواند چگونگی برخورد زوجین را با عوامل ایجاد‌کننده ناسازگاری تحت تأثیر قرار دهد (جارویس^۳، ۲۰۰۶؛ کوردک^۴، ۱۹۹۳).

نتایج تحلیل مسیر نشان داد که سبکهای مختلف عشق در رابطه بین ویژگیهای شخصیتی و سازگاری زناشویی نقش واسطه‌ای دارد و تأثیر ویژگیهای شخصیتی بر سازگاری زناشویی را تعديل می‌کند. براساس الگوی ساختاری، سبکهای عشق دوستانه، شهوانی و منطقی در رابطه روان‌نじوری و سازگاری زناشویی به صورت جزئی؛ سبک عشق منطقی در رابطه بروونگرایی و سازگاری زناشویی به صورت کامل؛ سبکهای عشق بازیگرانه، دوستانه و فداکارانه در رابطه گشودگی و سازگاری زناشویی به صورت کامل؛ سبکهای دوستانه و فداکارانه در رابطه ویژگی توافق و سازگاری زناشویی به صورت جزئی و سبکهای عشق دوستانه، شهوانی و منطقی در رابطه وظیفه‌شناسی و سازگاری زناشویی به صورت جزئی میانجی‌گری می‌کند. با توجه به نتایج به نظر می‌رسد بخشی از رابطه ویژگیهای شخصیتی روان‌نじوری، توافق و وظیفه‌شناسی با سازگاری زناشویی با سبکهای عشق مطرح شده اعمال می‌شود؛ ولی رابطه بروونگرایی با سازگاری زناشویی به صورت کامل با سبک عشق منطقی و رابطه گشودگی با سازگاری زناشویی به صورت کامل با

1 - Impulsivity

2 - Caughlin, Huston & Houts

3 - Jarvis

4 - Kurdek

1 - Bradbury & Fincham

2 - Proximal

3 - Distal

4 - Sanderson

5 - Contextual Model

6 - Jane

می شود. مهمترین دلیل تأثیر منفی این نوع از سبکهای عشق در سازگاری زناشویی می تواند ناشی از نداشتن حضور عاطفی و عمیق افراد با سبکهای عشق نایمن در رابطه زناشویی و ایجاد نکردن رابطه پایدار اشتراکی باشد (امان الهی و همکاران، ۱۳۹۱).

در این راستا، هر چند ویژگیهای شخصیتی با در نظر گرفتن نقش میانجی سبکهای عشق نیز توانست مستقیماً میزانی از واریانس سازگاری زناشویی را تبیین کند، این صفات شخصیتی عموماً عواملی ایستا و پایدار است که در گذشته شکل گرفته است و تأثیرات آنها هر چند هست، عملاً قابل دستکاری نیست و یا دست کم با مداخلاتی زمانبر تعديل یا تغییر می یابد؛ اما متغیرهایی همچون سبکهای عشق ورزی به سبب ماهیت پویا، ناپایدار و آموزش پذیر خود قابل دستکاری و تغییر است. علاوه بر این سازگاری زناشویی بر بسیاری از ابعاد زندگی فردی و اجتماعی انسانها تأثیر می گذارد و به عنوان یکی از مهمترین عوامل اثر گذار بر عملکرد خانواده (سینها و مکرجزی، ۱۹۹۹) بر کیفیت عملکرد والدینی، طول عمر، میزان سلامت، رضایت از زندگی، میزان احساس تنهایی، رشد و تربیت فرزندان، روابط اجتماعی و گرایش به انحرافات اجتماعی تأثیر دارد (مهرابی زاده هنرمند، ۱۳۸۹). چنانچه زندگی زناشویی وضعیت نامساعدی را برای ارضای نیازهای مختلف همسران ایجاد کند، نه تنها جنبه‌های مثبت ازدواج تحقق نمی‌یابد، بلکه اثری منفی و گاه جبران ناپذیر به جا خواهد گذاشت. این تأثیرات منفی فقط برای همسران نیست بلکه طیف وسیعی از اختلالات را در فرزندان آنان ایجاد می کند که از میان آن می توان به گوشگیری، افسردگی، ضعف در شایستگی اجتماعی، ضعف در عملکرد تحصیلی و مشکلات ارتباطی اشاره کرد (به نقل از دانش، ۱۳۸۹). هم چنین در صورت بروز ناسازگاری زناشویی، افراد دچار تنفس و فشارهایی می شوند که در برابر آنها به صورتهای گوناگون نگرشی و رفتاری واکنش نشان می دهند؛ به عنوان مثال نبودن تطبیق در ابعاد مختلف پایگاه زن و مرد از جمله ثروت، قدرت، منزلت و دانش، که در پی رشد و گسترش عواملی چون شهرنشینی، تحصیلات و غیره فراهم می آید، انتظارات و توقعاتی را به وجود می آورد که پذیرش آنها از عهده بسیاری از زوجین خارج است. این وضعیت می تواند برای آنان منشأ مشکلات روانی نظیر افسردگی، اضطراب و یأس باشد.

از این رو، تأیید نقش واسطه‌ای این فرایندها در الگوی پیشنهادی پژوهش، این نوید را می دهد که مشاوران حوزه ازدواج و خانواده به جای تمرکز صرف به عوامل ثابت در مداخلات خویش بر

بهبود الگوهای ارتباطی و عشق‌ورزی زوجین تأکید کنند. نمونه‌گیری در دسترس، محدود شدن نمونه آماری به زوجین مشکلدار مراکز مشاوره شهر تبریز، استفاده از پرسشنامه‌های خودسنجی به منظور سنجش متغیرهای پژوهش از جمله محدودیتهای اساسی این پژوهش بود. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های مشابهی در دیگر جوامع به منظور افزایش گستره تعییم‌پذیری یافته‌ها انجام شود.

تشکر و قدردانی

از مسئولان محترم مراکز مشاوره شهر تبریز، که با همکاری صمیمانه خود به ما در اجرای پژوهش یاری رساندند، صمیمانه سپاسگزاری می‌شود.

منابع

- امان‌الهی، عباس؛ اصلاحی، خالد؛ تشکر، هاجر؛ غوابش، سعاد؛ نکوئی، سمیه (۱۳۹۱). بررسی رابطه سبک‌های دلبستگی و عشق با رضایت زناشویی. *مطالعات روان‌شناسی زنان*. شماره ۳: ۸۶-۶۷.
- انیسی، جعفر؛ مجیدیان، محمد؛ جوشن لو، محسن؛ گوهری کامل، زهرا (۱۳۹۰). بررسی اعتبار و روایی فرم کوتاه پرسشنامه پنج عاملی نتو در دانشجویان. *مجله علوم رفتاری*. شماره ۴: ۱۷ و ۱۸.
- بنی جمالی، شکو السادات؛ نفیسی، غلامرضا؛ یزدی، سیده منور (۱۳۸۳). ریشه‌یابی از هم پاشیدگی خانواده‌ها در رابطه با ویژگی روانی - اجتماعی دختران و پسران قبل از ازدواج. *مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی*. شماره ۲: ۱۷۰-۱۴۳.
- بیات، مریم (۱۳۸۷). *تأثیر ایمگوتروایی بر سبک‌های عشق‌ورزی زوجین شهر اصفهان*. پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره خانواده. دانشگاه اصفهان.
- دانش، عصمت (۱۳۸۹). بررسی اثربخشی روش ارتباط مجاوره‌ای در افزایش سازگاری زناشویی زوج‌های ناسازگار. *خانواده پژوهی*. شماره ۳۳: ۳۹۱-۳۷۳.
- رزاقی، نرگس؛ نیکی جو، معصومه؛ کراسکیان موجمبانی، آدیس؛ ظهرابی مسیحی، آرینه (۱۳۹۰). رابطه پنج عامل بزرگ شخصیت با رضایت زناشویی. *روانشناسی تحولی: روانشناسی ایرانی*. شماره ۲۷: ۲۶۹-۲۷۷.
- شاکریان، عطا (۱۳۹۰). نقش ابعاد شخصیت و جنسیت در پیش‌بینی سازگاری زناشویی. *دو ماهنامه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه*. شماره ۱: ۲۲-۱۶.
- شاکریان، عطا؛ محمدنظری، علی؛ ابراهیمی، پاینار؛ فاطمی، عادل؛ دانایی، صبا (۱۳۹۱). ارتباط شباهت و تضاد در ویژگیهای شخصیتی با سازگاری زناشویی. *مجله علوم رفتاری*. شماره ۳: ۲۵۱-۲۴۵.

- صادقی، مسعود؛ احمدی، سید احمد؛ پهرامی، فاطمه؛ اعتمادی، عذر؛ پورسید، سیدرضا (۱۳۹۲). بررسی تأثیر آموزش به شیوه تحلیل رفتار متقابل بر سبکهای عشق‌ورزی زوجین. *مجله پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، شماره ۲: ۸۴-۷۱.
- عباسی، روح‌الله؛ رسول‌زاده طباطبایی، سید کاظم (۱۳۸۸). رضایتمندی زناشویی و تفاوت‌های فردی: نقش عوامل شخصیتی. *مجله علوم رفتاری*. شماره ۳: ۲۴۲-۲۳۷.
- عبدی، حمزه؛ گلزاری، محمود (۱۳۸۹). ارتباط میان سبکهای عشق و ویژگیهای شخصیتی. *روانشناسی و دین*. شماره ۳: ۷۴-۵۳.
- عسگری، پرویز؛ حافظی، فربیا؛ جمشیدی، ثریا (۱۳۸۹). رابطه سبک اسناد و ویژگیهای شخصیتی با رضایت از زندگی زناشویی در پرستاران زن شهر ایلام. *فصلنامه زن و فرهنگ*. شماره ۳: ۳۳-۱۷.
- گروسی فرشی، میرتقی (۱۳۸۰). رویکردهای نوین در ارزیابی شخصیت (کاربرد تحلیل عاملی در مطالعات شخصیت). *تیریز: انتشارات جامعه پژوه*، دانیال.
- محمد‌زاده، علی؛ جمهري، فرهاد؛ برجاعي، احمد (۱۳۸۶). رابطه بین مشابهت و مکمل بودن در ابعاد اصلی شخصیتی زوجین با رضایتمندی زناشویی. *مجله روانشناسی تربیتی*. شماره ۱۰: ۵۵-۷۱.
- محمدزاده‌گان، رضا (۱۳۹۳). نقش میانجی مکانیسم‌های دفاعی در رابطه بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه، تحریف شناختی بین فردی و صفات شخصیت مرزی. *پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی*. دانشگاه تبریز.
- محمدودی، غلامرضا؛ حافظ الکتب، لیلی (۱۳۸۹). رابطه سبکهای عشق‌ورزی و رضایتمندی زناشویی. *تحقیقات روانشناسی*. شماره ۶: ۱۱۴-۱۰۱.
- مشک، رویا (۱۳۸۸). رابطه سبکهای عشق (صمیمیت، لذت و تعهد) با رضایت زناشویی دانشجویان متأهل. *زن و فرهنگ*. شماره ۲: ۹۷-۸۳.
- ملازاده، جواد (۱۳۸۳). بررسی رابطه سازگاری زناشویی با عوامل شخصیت و سبکهای مقابله‌ای در فرزندان شاهد. *پایان نامه دکتری رشته روانشناسی عمومی*. دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- مهرابی‌زاده هترمند، مهناز (۱۳۸۹). اثر بخشی افزایش مهارتهای زندگی در افزایش سازگاری زناشویی زنان متأهل ۴۰ - ۲۰ ساله. *مجله مطالعات آموزش و یادگیری*.
- وکیلی عباسعلی‌لو، سجاد (۱۳۹۳). پیش‌بینی الکسی تایمی براساس صفات شخصیتی و سبکهای دلیستگی با نقش میانجی تنظیم شناختی هیجان. *پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی*. دانشگاه تبریز.
- یوسفی، ناصر؛ بشلیده، کیومرث؛ عیسی نژاد، امید؛ اعتمادی، عذر؛ شیریگی، ناصر (۱۳۹۰). رابطه سبکهای عشق‌ورزی و کیفیت زناشویی در میان افراد متأهل. *دو فصلنامه مشاوره کاربردی*. شماره ۱: ۳۶-۲۱.

Ahmad, A. (2006). Inspecting effective field-personal factors and effective communicative-bilateral factors on marital satisfaction. *Quarterly Of Family Research*, 1(3), 221-37. (Persian).

- Ahmetoglu, G., Swami, V., & Chamorro-Premuzic, T. (2010). The relationship between dimensions of love, personality, and relationship length. **Archives of Sexual Behavior**, 39, 1181-1190.
- Amiri, M., Farhoodi, F., Abdolvand, N., Rezaie, B. A. (2011) .A study of the relationship between Big-five personality traits and communication styles with marital satisfaction of married students majoring in public universities of Tehran. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 30, 685 – 689.
- Campbell, K. Kaufman, J. (2015). Do You Pursue Your Heart or Your Art? Creativity, Personality, and Love. **Journal of Family Issues**, DOI: 10.1177/0192513X15570318, 1-25.
- Caughlin, J. P., Huston, T. L., & Houts, R. N. (2000). How does personality matter in marriage? An examination of trait anxiety, interpersonal negativity, and marital satisfaction. **Journal Of Personality And Social Psychology**, 78, 326-336.
- Claxton, A., O'Rourke, N., Smith, J. A., & DeLongis, A. (2011). Personality traits and marital satisfaction within enduring relationships: An intra-couple discrepancy approach. **Journal of Social and Personal Relationships**; 29(3) 375–396.
- Costa, P. T., McCrae, R. R. (1992). **Neopi-r professional manual**. Odessa, Fl: Psychological Assessment Resources, Inc.
- Cramer, K. M., Collins, K. A., Singleton- Jackson, J. A. (2005). Love styles and self-Silencing in romantic relationships. **Guidance & Counselling**, 20, (3), 139-146.
- Davies, M. F. (1996). EPQ correlates of love styles. **Personality And Individual Differences**, 20, 257-259.
- Donnellan, M., Conger, R., Bryant, C. (2004). The big five and enduring marriages. *J Res Pers.* 38, 481-504.
- Hendrick, C., & Hendrick, S. S. (1989). Research on love: does it measure up? **Journal Of Personality & Social Psychology**, 56, 784- 794.
- Hendrick, S. S., Dicke, A., & Hendrick, C. (1998). The relationship assessment scale. **Journal Of Social And Personal Relationships**, 15, 137-142.
- Igbo, H. I ., Awopetu, R. G., Ekoja., Okwori C. (2015). Relationship between Duration of Marriage, Personality Trait, Gender and Conflict Resolution Strategies of Spouses. **Social and Behavioral Sciences**: 190 , 490 – 496.
- Jane, R. (2002). **Attachment and marital quality: changes in the first year of marriage**. University Of California, Losangeles.
- Jarvis, M. O. (2006). **The long term role of newlywed conscientiousness and religiousness in marriage**. Unpublished Doctoral Dissertation, University Of Texas At Austin.
- Kunkel, A., & Burleson, B. (2003). Relational implications of communication skill evaluations and love styles. **The Southern Communication Journal**, 68, 181-197.
- Kurdek, L. A. (1991). Correlates of relationship satisfaction in cohabiting gay and lesbian couples: integration of contextual, investment, and problem-solving models. **Journal Of Personality And Social Psychology**, 61, 910-922.
- Kurdek, L. A. (1993). Predicting marital dissolution: a 5 year prospective longitudinal study of newlywed couples. **Journal Of Personality And Social Psychology**, 64, 221-242.
- Kurdek, L. A. (1997a). The link between facets of neuroticism and dimensions of Relationship commitment: evidence from gay, lesbian, and heterosexual couples. **Journal of family psychology**, 11, 503-514.
- Lee, J. A. (1973). **The colours of love: an exploration of the ways of loving**. Ontario, Canada: New Press.
- Lee, J. A. (1977). A typology of styles of loving. **Personality And Social Psychology Bulletin**, 3 (2), 173- 182.
- Levin, T., Krystyna, S., & Hee, S. (2006). Love styles and communication in relationships: partner preferences, initiation, and intensification. **Communication Quarterly**, 54, 265-275.

- Luo, S., Klohnen, E. C. (2005). Assortative mating and marital quality in newlyweds: a couple-centered approach. *J Pers Soc Psychol*, 88(2), 304-26.
- Mirfallahi, S. Z., Akbari, B., Keshvar Panah Karjoun, A., Mavi, G. B., Khoshkhoo Gilavaee, F. (2015). The Investigation Relationship between Personality Characteristics on Marital Satisfaction. *Journal of Applied Environmental and Biological Sciences*, 2(6)203-209.
- Neto, F. (2007). Love styles: a cross-cultural study of british, indian, and portuguese college students. *Journal Of Comparative Family Studies*. 38, (2), 239-258.
- Sanderson, B., & Kurdek, L. A. (1993). Race and gender as moderator variables in predicting relationship satisfaction and relationship commitment in a sample of dating heterosexual couples. *Family Relations*, 42, 263-267.
- Sinha, S. P. and Mackerjee, N. (1990). Marital adjustment and space orientation. *Journal of Social Psychology*, 130: 633-639.
- Spanier, G., Cole, C. (1976). Toward clarification and investigation of marital adjustment. *International Journal Of Sociology Of The Family*, 6, 121-146.
- White, K. J. (2003). *The five-factor model personality and relationship variable: a study of association*. Doctoral Dissertation, Graduate Faculty Of Texas Tech University.
- Woll, B. S. (1989). Personality and relationship correlates of loving styles. *Journal Of Research In Personality*, 23 (14), 480-505.

به این مقاله این گونه استناد کنید:

فتوحی، سکینه؛ ابوالقاسمی، عباس (۱۳۹۵). رابطه ابعاد شخصیت و سازگاری زناشویی زوجین: بررسی نقش واسطه‌ای سبکهای عشق. *فصلنامه فرهنگی - تربیتی زنان و خانواده*. شماره ۳۵، ۴۱ تا ۶۰.